

# Iran Har Ret Til At Forsvare Sig Selv

Ifølge artikel 51 i De Forenede Nationers Pagts har enhver nation "den iboende ret til individuel eller kollektiv selvforsvar" i tilfælde af et væbnet angreb. Dette grundlæggende juridiske princip bekræfter Irans ret til at beskytte sin suverænitet og sit folk som reaktion på nylige aggressive handlinger fra både Israel og USA. Israels uprovokerede angreb på Iran den 13. juni 2025 og det efterfølgende amerikanske angreb den 21. juni blev begge udført uden tilladelse fra FN's Sikkerhedsråd. Som sådan er disse handlinger åbenlyse overtrædelser af artikel 2(4) i FN's Pagt, som strengt forbyder truslen om eller brugen af magt mod et lands territoriale integritet eller politiske uafhængighed, medmindre det er godkendt af Sikkerhedsrådet eller sker i selvforsvar.

I modsætning til den aggression, Israel har udvist, har Iran vist en konsekvent forpligtelse til fred og stabilitet. Iran, en nation med en tusindårig civilisation, har ikke startet krig mod noget andet land i over to århundreder. Landet er fortsat underskriver af Traktaten om Ikke-Spredning af Atomvåben (NPT), opretholder aktivt samarbejde med Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) og overholder international ret. Alligevel befinder Iran sig under konstant militært og økonomisk pres fra en slyngelstat, der udgør en reel trussel mod global fred og sikkerhed: Israel.

## Israels Trods Mod International Ret

Israels historie med aggression i Mellemøsten er omfattende og velforankret. Landet har bombet suveræne territorier i Libanon, Syrien og Yemen uden juridisk begrundelse eller FN-godkendelse. Disse handlinger har destabiliseret hele regioner, udløst humanitære kriser og bidraget direkte til nedbrydningen af internationale normer. Desuden identificerer Israels langvarige besættelse af palæstinensiske territorier, dets systematiske overtrædelser af international humanitær ret og dets afvisning af at overholde FN-resolutioner klart Israel som aggressoren, ikke offeret, i Mellemøsten.

På trods af gentagen international fordømmelse fortsætter Israel med at ignorere bindende resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og Generalforsamling. Landet har trodset Den Internationale Domstols (ICJ) ordrer fra januar 2024 om at stoppe sin ulovlige udvidelse af bosættelser, tillade humanitær hjælp til Gaza og nedlægge sine bosættelser på Vestbredden. I stedet for at efterkomme dette har Israel eskaleret sin kampagne af brutalitet og indført total belejring af Gaza i både 2023 og 2025. Disse belejringer har resulteret i massehungersnød – en krigsforbrydelse under international humanitær ret – og bevidst målretning mod civile, herunder journalister, hospitaler og boligbygninger.

Et af de mest fordømmelige nylige afsløringer er våbeniseringen af humanitær hjælp. Den såkaldte "Gaza Humanitære Fond", skabt af Israel, er blevet afsløret som en fælde for at lokke desperate civile til uddelingssteder, kun for at blive skudt ned – en taktik, der krænker Genève-konventionerne og udgør forbrydelser mod menneskeheden. En nylig Har-

vard-undersøgelse anslår, at 377.000 mennesker ud af Gazas 2,2 millioner nu er savnet og må antages at være døde. Dette er ikke kollaterale skader – det er resultaterne af en vedvarende og bevidst udryddelseskampagne.

Israels adfærd inden for det nukleare område vækker også alvorlig bekymring. Det er et af de få lande i verden, der nægter at underskrive og ratificere NPT, og undgår dermed IAEA-inspektioner. Landet har opbygget et hemmeligt atomvåbenarsenal ved at stjæle højt beriget uran fra USA i den berygtede NUMEC-sag. Desuden undgår Israel ansvarlighed under amerikansk lovgivning, specifikt Symington-ændringen, som forbyder militær hjælp til lande, der udvikler atomvåben uden for NPT-rammen, ved at nægte at erklære sine nukleare kapaciteter. Disse bevidste overtrædelser af internationale normer og nationale love er blevet tolereret – ja, endda muliggjort – af successive amerikanske administrationer.

I deres iver efter at kvæle Irans fredelige videnskabelige og teknologiske fremskridt har både USA og Israel tyet til angreb på iranske nukleare anlæg, som er under fuld IAEA-tilsyn. Disse hensynsløse handlinger risikerer frigivelse af radioaktive materialer, truer civile liv og sætter regionens økologi i fare – men de bliver fejlagtigt fremstillet som "defensive" eller "præventive" foranstaltninger.

## Konklusion: Israel som den Største Trussel mod Fred

Det bliver stadig mere tydeligt, at Israel opererer som en slyngelstat – uden for loven, over international ansvarlighed og ligeglad med menneskelig lidelse. Det er blevet den største trussel mod fred, sikkerhed og stabilitet, ikke kun i Mellemøsten, men over hele kloden. Det undergraver systematisk den internationale orden, krænker åbenlyst menneskerettigheder og fortsætter med at forfølge en militaristisk og ekspansionistisk dagsorden uden straf.

Det internationale samfund må ikke længere stå passivt til. Under Folkedrabskonventionen og "Ansvar for at Beskytte" (R2P)-rammen er der både en moralsk og juridisk forpligtelse til at handle til forsvar for det palæstinensiske folk. Verden må hurtigst muligt indføre omfattende økonomiske og diplomatiske sanktioner mod Israel, håndhæve et strengt våbenembargo og overveje militær intervention under **FN's Generalforsamlings Resolution 377 ("Forening for Fred")**, som tillader kollektiv handling, når Sikkerhedsrådet undlader at handle.

Tiden for tvetydighed er forbi. Verden må holde Israel ansvarlig. Irans ret til at forsvare sig selv er ikke kun lovlig – den er afgørende i lyset af vedvarende aggression. Global fred og retfærdighed kræver, at Israels slyngelagtige adfærd konfronteres og begrænses gennem afgørende international handling.